

Steun verwerven voor de beweging van het Earth Charter

Joan Anderson komt oorspronkelijk uit Schotland. Sinds 1997 werkt ze voor het openbare voorlichtingsbureau van Soka Gakkai International (SGI), dat is gevestigd in Tokio, Japan. Tot op heden heeft ze haar werk als redacteur, schrijver en informatiespecialist gecombineerd met ervaringen in ontwikkelingssamenwerking. Ze maakte kennis

met het Earth Charter toen ze bezig was met de voorbereidingen van een supplement over dat onderwerp voor het tijdschrift *SGI Quarterly*, en in januari 2000 reisde ze enkele weken door Azië om het Earth Charter te promoten. Deze totale onderdompeling heeft haar bekeerd en sindsdien is ze als vertegenwoordigster van SGI vaak aanwezig geweest op internationale bijeenkomsten van het Earth Charter en Education for Sustainable Development.

Deel uitmaken van het Earth Charter geeft degenen onder ons in organisaties op religieuze basis die zich inzetten voor sociale verandering het belangrijke gevoel dat ze bij een bredere gemeenschap van engagement en waarden horen. Het is een brug – het slaat bruggen. Het stelt ons in staat om onze gemeenschappelijke basis te vinden en te verkennen.

Om te kijken naar de vraag hoe we steun kunnen verwerven voor het Earth Charter, zal ik putten uit de ervaringen die ik heb opgedaan met dit werk binnen het netwerk van Soka Gakkai International (SGI). SGI is een internationale, boeddhistische lekenorganisatie met als algemene doelstelling het verspreiden van vrede, cultuur en onderwijs op grond van de filosofie en idealen van het Nichiren-boeddhisme. Momenteel telt SGI wereldwijd twaalf miljoen leden, waarvan de grootste concentratie zich bevindt in Japan, waar de organisatie in 1930 is begonnen als een onderwijskundige hervormingsgroep op boeddhistische grondslag. Het SGI Handvest, dat in 1994 is aangenomen, formuleert veel van dezelfde oogmerken als het Earth Charter en verklaart:

We erkennen dat de mensheid op geen enkel moment in de geschiedenis zo'n schrijnende tegenstelling tussen oor-

log en vrede, discriminatie en gelijkheid, armoede en overvloed heeft gekend (...) dat het egoïsme en de onmatigheid van de mens tot globale problemen hebben geleid, waaronder de aantasting van de natuurlijke omgeving en het verbreden van economische tegenstellingen (...).
(Preambule, tweede alinea)

Sinds 1997, toen het aan SGI verbonden Boston Research Center for the 21st Century begon met beraadslagingen over de concepttekst van het Earth Charter, en de voorzitter van SGI, Daisaku Ikeda, voor het eerst in zijn jaarlijkse vredesvoorstellen het belang van het Earth Charter benadrukte, zijn individuele leden van SGI geïnspireerd geraakt door de in het Charter verwoorde visie. Er zijn nu twee grote e-netwerken via welke deze personen met elkaar in contact staan. Het ene verbindt ongeveer zeventig leden in dertig landen en het andere brengt belangrijke mensen van het Earth Charter binnen SGI-USA bij elkaar. Velen van deze laatste groep zijn actief betrokken geweest bij de organisatie van lokale Earth Charter-bijeenkomsten die op uiteenlopende plaatsen in de Verenigde Staten en wereldwijd jaarlijks in oktober plaatsvinden om gewone mensen, onder wie ook jongeren, te informeren, te onderwijzen en voor het Earth Charter te winnen met muziek, kunst en dialoog.

Twee kernprincipes van het boeddhisme maken het SGI-leden gemakkelijk om zich te herkennen in het Charter – het gebod om de aarde en het leven in al zijn verschillende vormen te respecteren en de erkenning van de wederzijdse afhankelijkheid en verbondenheid van alle leven. De roep om als verantwoordelijke wereldburgers in actie te komen vindt ook gehoor bij onze leden, omdat die aansluit op onze overtuiging dat zelfs de daden van een enkel individu belangrijk zijn.

In sommige gevallen is bijna de gehele SGI-organisatie in een land betrokken geraakt, zoals in Canada en Taiwan, maar in de meeste gevallen is het Charter vooral op individueel en lokaal niveau van grote invloed geweest op de mensen. Een SGI-lid dat in Beijing een tweetalige school had opgezet, maakte van het Earth Charter het ethische fundament van die school. Een ander is bezig met het opzetten van een op het Earth Charter gebaseerd onderwijscentrum voor duurzame ontwikkeling op het

Franse platteland en weer een ander is binnen SGI-Italië actief in het ontwikkelen van innovatieve forums en talkshows voor de jeugd waarin jongeren in kleine groepen bij elkaar komen en het Charter gebruiken als instrument bij hun dagelijkse problemen.

Deze zeer versnipperde respons is deels een teken van het autonome karakter van afzonderlijke SGI-organisaties over de hele wereld. Maar misschien zijn er nog andere redenen waarom het Earth Charter nog niet door heel veel SGI-organisaties is overgenomen als een belangrijk thema. Zoals een SGI-lid dat het Charter gebruikt in haar werk als docente het uitdrukte: "Er is geen eenvoudige manier om het te beschrijven en dat is een probleem." Een ander verklaarde: "Zelden knoop ik een gesprek aan over wereldwijde ethiek en waarden zonder dat tijdens de uitwisseling de luisteraar op enig moment wegdroomt." En de eerste indruk van mensen – dat het Charter alleen over milieu-bescherming gaat – is vaak niet correct.

Het concept van duurzaamheid wordt door velen, onder wie ook degenen die het promoten, immers nauwelijks begrepen en niet kundig verwoord. Dit is een van de redenen waarom door SGI geproduceerde bronnen van het Earth Charter, zoals de film *A Quiet Revolution* en de tentoonstelling *Seeds of Change* waren gericht op een breed niet-specialistisch publiek en op het maken van contact met kijkers als individuele mensen.

Er lijkt een bijzonder type persoon te zijn die zich door het Charter aangesproken voelt – iemand die zich zorgen maakt over veel sociale kwesties en zich bewust is van de verbanden daartussen, iemand die zich meteen door deze holistische visie aangesproken voelt. Men zou kunnen beweren dat we alleen maar 'voor eigen parochie preken', maar onze ervaring is dat hoe meer mensen in contact worden gebracht met de principes van het Earth Charter, hoe mondiger ze worden.

Er zijn nog andere uitdagingen bij de verspreiding van informatie over het Earth Charter. De verdenking zou kunnen bestaan dat het in het leven is geroepen door een specifieke groep mensen met een specifieke agenda. Het zou ideaal zijn als evenementen en programma's van het Earth Charter door meer dan één organisatie werden georganiseerd, met name in het geval van religieuze evenementen.

In het proces van kennismaking met het Charter onderscheid ik enkele stadia. Ten eerste verwerft men kennis en bewustzijn, maar zonder betrokkenheid en zonder dat men die ideeën overneemt. Dan komt er, door discussie of een meer op de rechter hersenhelft gerichte activiteit zoals het zien van een door het Charter geïnspireerde uitvoering of kunstwerk, een moment van inkeer, waarop de persoon in kwestie zich geraakt voelt door die visie en vindt dat hij of zij het recht heeft om het Charter en zijn waarden actief te verdedigen.

Vaak worden kleine gespreksgroepen of een-op-eendiscussies genoemd als de sleutel, evenals vertellen hoe het Earth Charter van invloed is geweest op het eigen leven. Een aanhangster van

SGI en het Earth Charter klaagt: "Westerlingen hebben een heel theoretische benadering van het Charter, als iets wat je anderen moet laten doen. Ze vinden het moeilijk om de principes direct op zichzelf of anderen toe te passen."

Zoals SGI-voorzitter Ikeda het uitdrukte in zijn toespraak bij de lancering van het Charter in Den Haag in 2000:

Het proces waardoor het Earth Charter is ontwikkeld is er een van dialoog. De waarheden waartoe men via dialogen en discussies komt, zijn warme, levende waarheden. Er is niets wat aanzet tot een diepgaander en blijvender transformatie in het menselijke hart dan zulke interacties (...).

Tot mijn eigen ervaringen behoren hartverwarmende gesprekken met jongeren in Singapore, die door het Earth Charter tot nadenken werden gezet over hun materialistische visie. Een andere ervaring was het luisteren naar emotionele verhalen tijdens een conferentie in Australië, waar mensen hun eigen verhaal over hun kennismaking met het Charter en hoe dat hun hoop had doen herleven met anderen deelden.

Ik heb gemerkt dat het handig is om een periode van vijftig jaar aan te houden waarin de praktische toepassing van het Charter groeit, vooral dankzij creatieve, spontane initiatieven vanuit de basis, waarvan het effect kan worden vergroot door kundig gebruik van de media. Hopelijk zullen die steeds vaker worden begroet door erkenning en steun vanuit professionele organisaties, steden en zelfs regeringen. In de woorden van een ander SGI-lid: "Het tot bloei brengen van het Earth Charter is als het lopen van een marathon in plaats van de 100 meter sprint."

We zouden ons kunnen afvragen hoe belangrijk het is dat de mensen het Earth Charter leren kennen als ze in hun leven en gedrag toch al die principes in de praktijk brengen. Dan zou ik aanvoeren dat het een belangrijke functie heeft als katalysator, doordat het mensen met hetzelfde engagement een zeker gevoel van verbondenheid geeft. Maar in de pluriforme wereld van vandaag is er nooit één visie op een duurzame wereld en aanhangers van het Earth Charter moeten ook nadenken over hoe ze de handen ineen kunnen slaan met andere brede, ideële bewegingen.

Het is nodig om de boodschap van het Earth Charter en zijn succesverhalen te verspreiden – iets wat de expositie *Seeds of Change* probeert te bewerkstelligen. Religieuze groeperingen als SGI hebben sterke netwerken aan de basis en een breed bereik binnen lokale gemeenschappen die goede mogelijkheden voor de toekomst bieden. Bovendien is, met de bijzondere nadruk op de jeugd en het gebruik van het Earth Charter in het onderwijs tijdens het Decennium van Onderwijs voor Duurzame Ontwikkeling van de VN, het potentieel groot. Laten we alom de zaden van het bewustzijn van het Earth Charter blijven zaaien en ervoor zorgen dat ze op plaatsen terechtkomen waar geïnspireerde personen de menselijke verbintenis kunnen voortzetten, zodat zijn waarden in het dagelijkse leven van de mensen kunnen bloeien. ●